

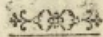
Titel: Euphron. En Fortælling.

Citation: "Euphron. En Fortælling.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22*, Lauritz Simmelkiær, 1774, s. 76. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_022-shoot-w2_022_022_p76_bZONE1532795/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

talle ham for Belsærd, Embede, og alt; thi han hævdede sig over ingen, ey engang over Senja. Men deri vare de alle eenige, at Carmanien aldrig havde seet, og maaskee ey fik at see, hans Lige. Kongen blev siden ved at regiere vel; baade han og hans Ministerer spurgte sig stittig til Raads hos Euphron, og de tilstode uden Tvind og Fortrydelse, at han vidste mere end de. Nuschirvan friede til Irene; Angelica var meget for dette Giftermaal; men Irene underkastede sig sin Faders Villie, og ingen kunde mærke, at hun i sit Hierte bar nogen hemmelig Tilbøielighed for Nuschirvan. Euphron sagde, at det var hverken klogt eller anstændigt, at vise Irene igien frem for Hoffet; Det var ey nok at være uskyldig, men man maatte og ansæes derfor, og føre sig saaledes op, at ikke mindste Mistanke kunde have Stæd. Vel tilbød Nuschirvan sig at forlade Hoffet, og at leve hos ham i hans Hytte; Men han svarede: Jeg tilstøder ikke, at Kongen og Landet skal miste en troe og duelig Diener. Endeligen friede Nabonassar, Phocæ ældste Son, til Irene. Han besad et Landgods i Nærvarelsen; han elskede Bønderne derpaa, som en Fader sine Børn, og havde givet dem alle de-

res